

Energimyndighetens rapport Elransonering

Energimarknadsinspektionen (Ei) tillstyrker att det införs en förordning om ransonering i huvudsak i enlighet med förslaget.

Ei avstyrker förslagen till ändring i ellagen (1997:857) och i förordningen (1999:716) om mätning, beräkning och rapportering av överförd el (mätförordningen).

Förordning om ransonering av el

Allmänt

Ei delar uppfattningen att behovet av ransonering är mycket osannolikt i fredstid. En väl fungerande elmarknad kommer att ge signaler om energibrist i form av ökade priser. Därmed kommer elanvändningen att sänkas och risken för energibrist minska.

Skulle det ändå uppstå en situation där ransonering anses nödvändig är rapportens förslag på att inkludera alla industriella företag bra. Effekten av en ransonering blir därigenom större.

Ei efterfrågar en analys av en möjlighet för de företag som skulle lida stor skada av en ransonering att köpa ransoneringskvoter från företag som i stället varit villiga att ta på sig ett större ransoneringskrav.

Överförbrukningsavgift

När det gäller debitering av överförbrukningsavgift anser Ei att det är lämpligare att den grundas på priser på elbörsens Elspot för aktuell ransoneringsperiod i aktuellt prisområde än på fakturerat belopp enligt förslaget. Ett sådant förfarande är enklare, mer transparent och kan också i högre grad bidra till att ransoneringskraven efterlevs. I en knapphetssituation är det sannolikt att de priser som gäller på elbörsen överstiger det avtalade pris en förbrukare har. Ei föreslår därför att den föreslagna 38 § istället får följande lydelse.

Överförbrukningsavgiften ska motsvara värdet på den elenergi som använts utöver den tilldelade kvoten. Värdet beräknas utifrån aktuellt spotpris per marknadstidsenhet i det elområde överförbrukning skett. Om det finns särskilda skäl får beloppet sättas högre.

Uppgiftsskyldighet m.m.

Ei ifrågasätter behovet av föreskriftsbemyndigande för uppgiftslämnande enligt 8 § i förslaget. I en situation av ransonering är det viktigt att Energimyndigheten skyndsamt kan få de uppgifter som behövs. En möjlighet att meddela föreskrifter är enligt Ei:s bedömning inte ändamålsenlig. Ei anser istället att det bör övervägas om Energimyndigheten kan behöva andra verktyg, t ex möjlighet att förelägga vid vite.

Ei har av regeringen fått uppdraget att utreda hur regelverket för en lösning för informationsutbyte för elmarknadens aktörer, en så kallad hubb, ska utformas. Ei anser att möjligheten att lösa insamlingsbehovet vid ransonering med hjälp av en framtida hubb borde undersökas. En sådan lösning skulle också underlätta för andra behov, till exempel SCB:s behov av uppgifter för energistatistik. Den skulle också kunna omfatta ett eventuellt behov av uppgifter om mätvärden i situationer då ransonering inte råder.

Konsekvensanalysen

Ei saknar i konsekvensanalysen ett resonemang kring effekterna på de företag som redan gjort stora förbrukningsreduktioner på grund av det höga prisläget som föregår en ransoneringssituation. Dessa företag kan komma att drabbas hårt trots att de redan bidragit till minskad elkonsumtion.

Ellagen och mätförordningen

Ei avstyrker förslagen till ändringar i ellagen och mätförordningen av följande skäl.

Ei är tillsynsmyndighet för mätning, beräkning och rapportering av överförd el. Förslaget enligt rapporten innebär att ytterligare en myndighet skulle få tillsyn inom samma område samt att skyldigheten att rapportera mätvärden ska utvidgas. Ei ifrågasätter lämpligheten och behovet av detta. I en situation av ransonering kan det behövas aktuella uppgifter om exempelvis mätvärden. Det behovet kan lösas genom den rätt till uppgifter som Energimyndigheten föreslås få enligt ransoneringsförordningen. För det behov som finns hos Energimyndigheten att få tillgång till vissa uppgifter bör det övervägas om det kan lösas genom utformningen av systemet för informationsutbyte, hubb, enligt ovan.

Beslut om detta yttrande har fattats av chefsjuristen Hanna Abrahamsson. Vid den slutliga handläggningen deltog också avdelningschefen Anders Wallinder och analytikern Björn Klasman, föredragande.

Hanna Abrahamsson

Björn Klasman